

مهندسی نساجی

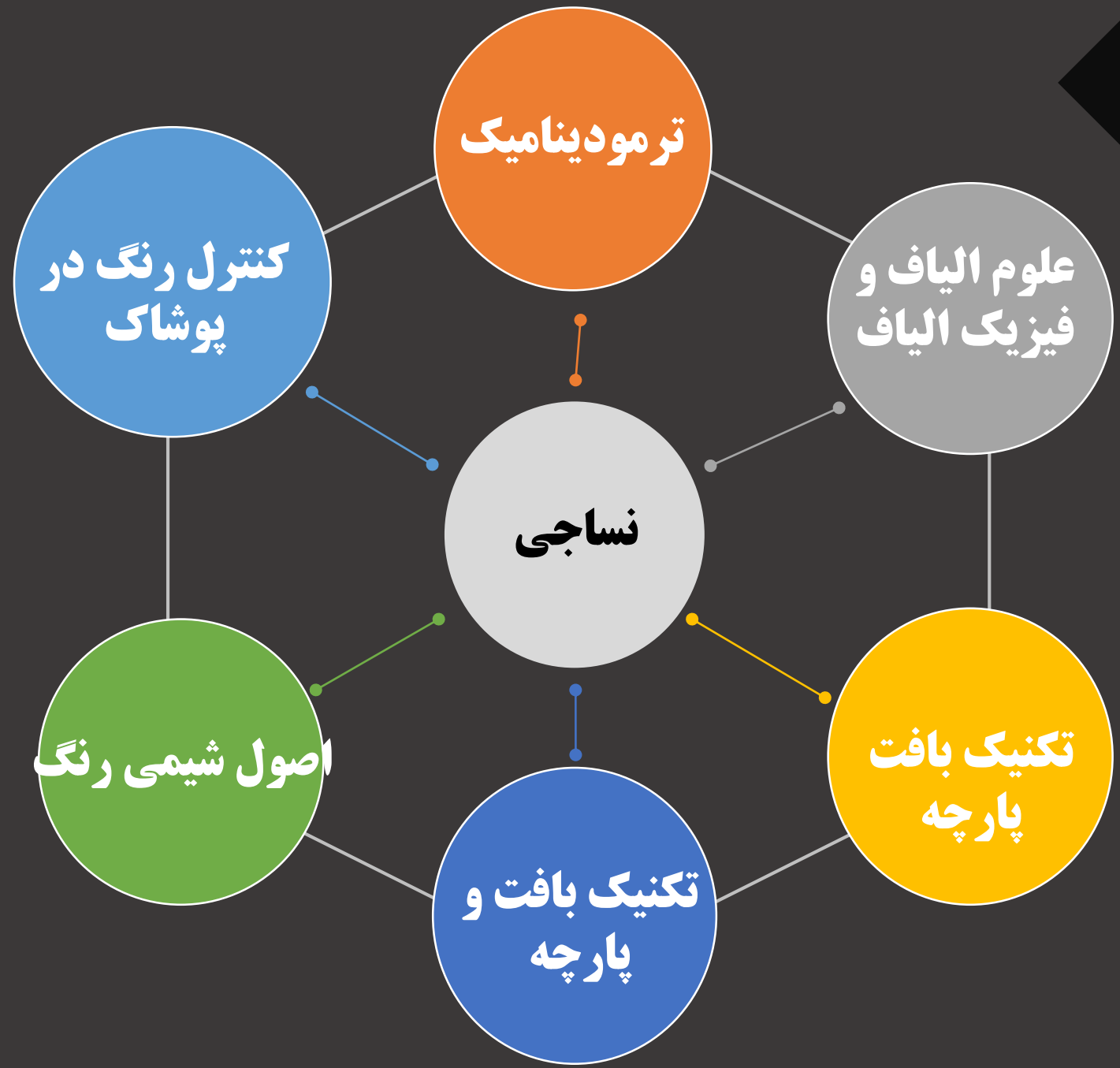

نساجی در حال حاضر صنعتی بسیار گسترده و پیچیده است که اداره آن نیاز به تخصص و تحصیلات دانشگاهی دارد، تخصصی که در رشته مهندسی نساجی می توان به آن دست یافت. صنعت نساجی مسؤولیت تولید انواع منسوجات اعم از انواع پوشاک، کفپوشها مثل فرش و موکت و منسوجات مورد استفاده در صنایع دیگر را بر عهده دارد. در نتیجه مهندسی نساجی رشته ای است که دانش و توانایی لازم را برای اداره بخشهای مختلف این صنعت به دانشجویان می دهد.

دانشجوی نساجی باید پایه ریاضی خوبی داشته باشد تا بتواند مشکلات موجود را تجزیه و تحلیل کرده و محاسبات لازم را انجام دهد. همچنین لازم است که به کارهای مدیریتی علاقمند باشد چون بیشتر فارغ التحصیلان این رشته مسوولیت بخشی از کارخانه های نساجی مثل سالن تولید و یا بخش کنترل کیفیت را بر عهده دارند. این نکته باید مد نظر دانشجویان گرایش تکنولوژی نساجی باشد که در درس فیزیک و دانشجویان گرایش شیمی نساجی، در درس شیمی قوی باشند.

شیمی نساجی و علوم الیاف

گرایش شیمی نساجی به عملیات شیمیایی صنعت نساجی می‌پردازد. هدف تربیت متخصص در تهیه الیاف، کاربرد مواد شیمیایی و تکنولوژی مربوط به آنها است. در گرایش شیمی نساجی و علوم الیاف دانشجویان با طرز تهیه الیاف و نحوه کاربرد مواد شیمیایی در صنایع نساجی آشنا می‌گردند و در زمینه تولید الیاف، خواص الیاف، مواد رنگزا، خصوصیات مواد رنگزا، مواد تکمیلی و نحوه تکمیل مواد نساجی مطالعه می‌کند.

هدف تربیت افرادی متخصص به منظور بهره‌برداری از صنایع نساجی در تبدیل الیاف به نخ، نخ به منسوجات و روشهای تهیه سایر منسوجات نساجی است که مصارف فنی، صنعتی، مخابراتی و غیره دارند. دانشجوی تکنولوژی نساجی نحوه تولید نخ، پارچه، قالی و موکت را مطالعه کرده و آموزش می‌بیند و تا حدودی با طراحی ماشین آلات نساجی و قطعات مختلف آنها آشنا می‌گردد.

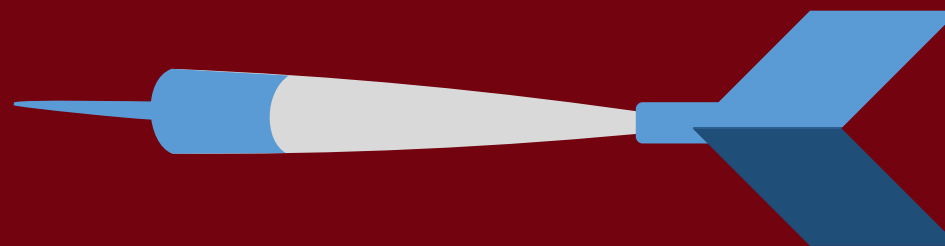
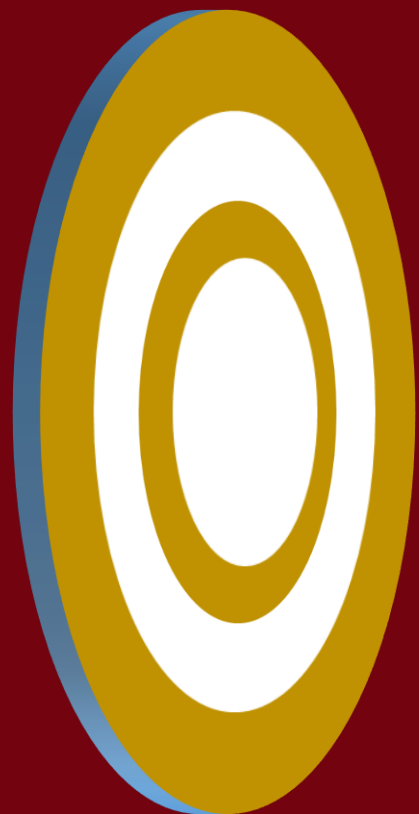
تکنولوژی نساجی

یک دانشجوی گرایش پوشاک با طراحی خط تولید، نحوه دوخت و اتصال قطعات آشنا می‌گردد و او باید نحوه زمان بندی و طراحی خط تولید را به گونه ای انجام بدهد تا کارخانه بتواند از هر دستگاه حداکثر استفاده را بکند.

پوشاک

این رشته در مقطع کارشناسی ارشد دارای گرایش های «تکنولوژی نساجی»، «ساختارهای نانو لیفی»، «شیمی نساجی و علوم الیاف» و «مدیریت صنایع نساجی» می باشد.

این رشته در مقطع دکتری نیز قابل تحصیل می باشد.

صنعت نساجی بعد از نفت، بزرگترین صنعت کشور است. به همین دلیل همیشه نیازمند مهندسی متخصص و کارآمدی است که بتواند مسؤولیت بخش‌های فنی و مدیریتی آن را بر عهده بگیرد. در ضمن باید توجه داشت که برخلاف اکثر رشته‌های مهندسی، رشته مهندسی نساجی تنها در تعداد محدودی دانشگاه ارائه می‌شود و به همین دلیل بازار کار این رشته بخصوص در شهرستانها نسبتا خوب است چرا که بیشتر کارخانه‌های نساجی در شهرستانها مستقر هستند. یک مهندس نساجی می‌تواند در کارخانجات نساجی به عنوان مدیرعامل، رئیس کارخانه، مدیر تولید، مدیر بازرگانی، مدیر مهندسی صنعتی و مشاور کارخانه فعالیت بکند و یا با بخش نساجی موسسه استاندارد، اداره نساجی و پوشاک وزارت صنایع، بخش نساجی وزارت کار، بخش نساجی وزارت دادگستری، سازمان پژوهشهای علمی و صنعتی و مراکز تحقیقاتی مانند مرکز تحقیقات جهاد سازندگی همکاری بکند.